

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

18 NOVEMBER 1959.

WETSVOORSTEL

tot invoering van een werkloosheidsverzekering
in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het probleem van de werkloosheid in Belgisch-Congo dateert niet van vandaag of gisteren. Reeds sedert enkele jaren zijn duizenden arbeiders het slachtoffer van een structurele werkloosheid, waarbij zich nog een conjunctuurwerkloosheid is komen voegen, ten gevolge van de economische recessie.

Vooralsinds 1958 is deze werkloosheid zodanig toegenomen, dat ze in de grote steden van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi tot een ware sociale plaag is uitgroeid.

De Onderzoekscommissie die door de Kamer van Volksvertegenwoordigers naar aanleiding van de gebeurtenissen van 4 januari 1959 te Leopoldstad werd gezonden, heeft trouwens genoegzaam het belang van deze kwestie doen uitkomen.

Op initiatief van de overheid en zelfs van sommige grote ondernemingen, zijn maatregelen ter bestrijding van de werkloosheid genomen, doch in weerwil daarvan blijft het aantal werklozen zeer hoog.

Anderzijds valt te vrezen dat ook de huidige budgettaire moeilijkheden de werkloosheid zullen doen toenemen.

Het wordt hoe langer hoe duidelijker dat men zich niet mag beperken bij de tot nog toe getroffen maatregelen en dat veel meer initiatieven moeten worden genomen; onder meer dient gezorgd voor een reglementering inzake werkloosheidsverzekering, die in de bestaande regeling voor de sociale zekerheid moet worden opgenomen. Zulks nu is het doel van het onderhavig wetsvoorstel, dat berust op beginselen die op het desbetreffende gebied sedert jaren in België beproefd zijn, en dat tegelijkertijd een einde maakt aan het rassonderscheid dat in het leven is geroepen door het decreet van 6 april 1957 tot invoering van een regeling voor de steunverlening aan niet-inheemse werklozen, met uitsluiting van de Congolese arbeiders.

L. MAJOR.

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

18 NOVEMBRE 1959.

PROPOSITION DE LOI

instaurant une assurance chômage au Congo belge
et au Ruanda-Urundi.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le problème du chômage au Congo belge n'est pas nouveau. Depuis plusieurs années déjà, des milliers de travailleurs sont victimes d'un chômage structurel aggravé par un chômage conjoncturel dû à la récession économique.

Mais c'est surtout à partir de l'année 1958 que le phénomène du chômage s'est accentué au point de devenir un véritable fléau social dans les grands centres du Congo belge et du Ruanda-Urundi.

L'importance de ce problème a d'ailleurs été dûment soulignée par la Commission d'enquête envoyée par la Chambre des Représentants, à la suite des événements du 4 janvier 1959 à Léopoldville.

Des mesures ont été prises à l'initiative des autorités et même par certaines grosses entreprises, pour résorber le chômage, mais malgré ces interventions, le nombre de chômeurs reste très élevé.

D'autre part, il est à craindre que les difficultés budgétaires actuelles aient également pour conséquence l'aggravation du chômage.

Il est donc de plus en plus indiqué de ne pas s'arrêter aux seules mesures prises jusqu'à présent, mais de multiplier les initiatives et d'inclure dans le cadre de la sécurité sociale déjà existante, une réglementation d'assurance chômage. C'est le but de cette proposition de loi qui, en s'inspirant des principes éprouvés en la matière depuis des années en Belgique, élimine en même temps la discrimination raciale créée par le décret du 6 avril 1957 instituant un régime d'aide aux chômeurs non-indigènes, à l'exclusion des travailleurs congolais.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Deze wet heeft tot doel in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi een regeling inzake werkloosheidsverzekering in te voeren ten gunste van de inheemse arbeiders, vallende onder het decreet van 6 juni 1956 betreffende het pensioen der inheemse arbeiders die gestabiliseerd zijn in de zin bedoeld door artikel 3 en 4 van dit decreet.

De wet is ook toepasselijk op de arbeiders vallende onder de wetsbepalingen betreffende de ouderdomsverzekering voor bedienden.

Art. 2.

Bij het Ministerie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi wordt een Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid in Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi opgericht.

Deze dienst is een publiekrechtelijk lichaam met rechtspersoonlijkheid, gesteld onder de waarborg en het toezicht van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi.

Hij heeft tot taak de uitvoering te verzekeren van de maatregelen ontworpen met het oog op het organiseren en het bevorderen van de plaatsing van de onvrijwillige werklozen en op het toekennen van werkloosheidsuitkeringen aan dezelve.

De Dienst wordt, onder waarborg van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi, bestuurd door een Beheercomité, waarvan de leden door de Koning worden benoemd en dat bestaat uit :

1° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de representatieve interprofessionele organisaties van alle werkgevers en van de representatieve organisaties van de werknemers, gekozen uit twee door deze organisaties voorgelegde lijsten;

2° een voorzitter gekozen uit een aantal zelfstandige personaliteiten van de genoemde interprofessionele organisaties.

Art. 3.

Deze Dienst wordt gefinancierd door :

1° een bijdrage naar rata van 1 %, door de werkgever bij elke loonuitbetaling afgehouden van het loon van de werknemer;

2° een werkgeversbijdrage naar rata van 1 %, berekend op het globale loon van de werknemer;

3° toelagen voortkomend van de thesaurie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi.

Voor het vaststellen van deze bijdragen wordt onder bezoldiging verstaan : het loon, de kost, het logies, alsmede elk bedrag dat de werknemer ingevolge de arbeidsovereenkomst ontvangt, met uitsluiting van de gezinsbijslag.

Met name komen hiervoor in aanmerking : de vergoeding voor bijkomende arbeidsprestaties, het verlofgeld en de uitkeringen voor betaalde feestdagen, het deel van de uitkering verschuldigd voor de perioden van arbeidsongeschiktheid, de duurtelbijslag, de commissielonen alsmede de premies, gratificaties of aandelen in de winst bepaald in de arbeidsovereenkomst of door de werkgever uitgekeerd op grond van een regeling of van een aangenomen gewoonte.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La présente loi a pour objet d'organiser un régime d'assurance-chômage au Congo belge et au Ruanda-Urundi, en faveur des travailleurs indigènes, assujettis au décret du 6 juin 1956 concernant la pension des travailleurs indigènes et stabilisés au sens des articles 3 et 4 de ce décret.

La loi s'applique également aux travailleurs assujettis aux dispositions légales sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès des employés.

Art. 2.

Il est institué au sein du Ministère du Congo belge et du Ruanda-Urundi un Office du Placement et du Chômage au Congo belge et au Ruanda-Urundi.

Cet Office est un établissement public doté de la personnalité civile, placé sous la garantie et le contrôle du Congo belge et du Ruanda-Urundi.

Il a pour objet d'assurer l'exécution des mesures prévues pour organiser et promouvoir le placement des chômeurs involontaires et pour leur assurer l'obtention d'allocations de chômage.

L'Office est administré, sous la garantie du Congo belge et du Ruanda-Urundi, par un Comité de gestion nommé par le Roi et composé :

1° des représentants en nombre égal des organisations interprofessionnelles les plus représentatives de l'ensemble des employeurs et des organisations interprofessionnelles les plus représentatives des travailleurs, choisis sur des listes doubles présentées par ces organisations;

2° un président choisi parmi des personnalités indépendantes des organisations interprofessionnelles susmentionnées.

Art. 3.

L'Office est alimenté :

1° par une cotisation de 1 %, retenue à chaque paie par l'employeur, sur la rémunération du travailleur;

2° par une cotisation patronale de 1 %, calculée sur l'ensemble de la rémunération du travailleur;

3° par des subsides de trésorerie du Congo belge et du Ruanda-Urundi.

Pour la détermination de la cotisation, on entend par rémunération, le salaire, la ration, le logement ainsi que toute somme reçue par le travailleur en exécution du contrat, à l'exclusion des allocations familiales.

Entrent notamment en ligne de compte, la rémunération des prestations supplémentaires, celle des congés et des jours fériés, la partie de la rémunération due pour les périodes d'incapacité de travail, les indemnités de vie chère, les commissions ainsi que les primes, gratifications ou participations aux bénéfices prévues par le contrat ou que l'employeur alloue par voie de règlement ou par usage constant.

Het maandloon dat voor het vaststellen van de bijdragen in aanmerking dient genomen, is beperkt tot 5 000 frank.

Geen bijdrage is verschuldigd wanneer het maandloon minder dan 100 frank bedraagt.

Art. 4.

De in artikel 3 genoemde bijdragen worden betaald aan de door het decreet van 6 juni 1956 opgerichte Pensioenkas voor arbeiders van Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi, die ze overdraagt aan de Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi.

Art. 5.

De Koning regelt de inrichting en de werking van de Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid.

Art. 6.

De werkloosheidsuitkeringen worden aan de gerechtigden uitbetaald door de uitbetalingsinstellingen, die rechtspersoonlijkheid bezitten en die daartoe door de Koning erkend zijn, onder door hem vast te stellen voorwaarden.

De Dienst mag aan de uitbetalingsinstellingen de voor de werkloosheidsuitkeringen noodzakelijke bedragen voorschieten en hun administratiekosten vergoeden.

Art. 7.

De Koning bepaalt het bedrag van de werkloosheidsuitkering.

Het mag in geen geval minder bedragen dan 50 % van het minimumloon geldend op de plaats waar de arbeid wordt verricht.

Art. 8.

§ 1. Het exploiteren van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling is verboden.

§ 2. Inbreuken op het in § 1 bepaalde worden gestraft met correctionele of politiestrafen vast te stellen door de Koning.

Art. 9.

De werkloosheidsuitkeringen zijn niet vatbaar voor overdracht en beslag, behoudens in het geval van terugvordering door de uitbetalingsinstelling van ten onrechte uitgekeerde bedragen.

La rémunération mensuelle à prendre en considération pour la détermination de la cotisation est limitée à 5 000 francs.

Aucune cotisation n'est due lorsque la rémunération du mois est inférieure à 100 francs.

Art. 4.

Les cotisations visées à l'article 3 sont versées à la Caisse des pensions des travailleurs du Congo belge et du Ruanda-Urundi, instituée par le décret du 6 juin 1956, qui les transfère à l'Office du Placement et du Chômage du Congo belge et du Ruanda-Urundi.

Art. 5.

L'organisation et le fonctionnement de l'Office du Placement et du Chômage sont réglés par le Roi.

Art. 6.

Les allocations de chômage sont payées à leurs bénéficiaires par des organismes de paiement, dotés de la personnalité civile et agréés à cette fin par le Roi, dans les conditions qu'il détermine.

L'Office peut avancer aux organismes payeurs les sommes nécessaires à la distribution des allocations de chômage et les indemniser de leurs frais d'administration.

Art. 7.

Le taux des allocations de chômage est fixé par le Roi.

En tout état de cause, il ne peut être inférieur à 50 % du salaire minimum en vigueur au lieu du travail.

Art. 8.

§ 1. L'exploitation de bureaux de placement payants est interdite.

§ 2. Les infractions aux dispositions du § 1 sont punies de peines correctionnelles ou de police que le Roi détermine.

Art. 9.

Les allocations de chômage sont incessibles et insaisissables, sauf dans le cas de récupération par l'organisme payeur du montant de paiements indus faits antérieurement.

L. MAJOR.
H. CASTEL.
H. BROUHON.
H. FAYAT.